

[Fibiger.]

til at samle ogsaa inden for Landbrugsorganisationerne. Jeg tror ikke, at det, der er sket efter Mødet i Odense, har bidraget til Samling inden for Landbruget, og jeg synes, det vilde være en stor Gerning for den højtærede Landbrugsminister at sætte sig i Spidsen for, at man kunde faa skaffet et saadant Organ til Veje. Jeg ved ikke, om Erhvervsudvalget kunde være det samlende Udvalg for alle disse Institutioner, men i hvert Fald tror jeg, det er nødvendigt, at man finder frem til en Ordning paa dette Omraade.

I § 2 staar, at der kan anvendes indtil 100 000 Kr. til Undersøgelser og Forsøg vedrørende en rationel Bekæmpelse af smitsom Kalvekastning. Jeg synes, det er et meget lille Beløb. Ligesom Staten har været rede til at ansætte en rimelig Pris for Serum mod Mund- og Klovesyge, saa det blev overkommeligt at faa dette Serum, vil jeg henstille til den højtærede Minister, at der, for saa vidt Forsøgene er saa vidt fremskredne, at man nogenlunde kan bygge paa dem, stilles Midler til Raadighed, saadan at dette Serum mod Kalvekastning kan faas til en rimelig Pris, idet der inden for mange Tusinde Besætninger her i Landet lides meget store Tab ved Kalvekastning. Kunde man foretage en Bekæmpelse ved Serumindsprøjtning, vilde det være af meget stor økonomisk Betydning, ikke alene for Landbruget, men for hele Landet.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne tilsige Støtte til, at dette Lovforslag gennemføres.

P. D. Jensen: Jeg kan slutte mig til de anerkendende Ord, der af tidligere ærede Ordførere er udtalt om det Lovforslag, der her er til Behandling. Der er ingen Tvivl om, at den Lovgivning, der tidligere har været gennemført paa dette Omraade, har været til stor Gavn for Besætningerne. Naar man nu i den ene Mejerikreds efter den anden er i Stand til at meddele, at nu er der kun rene Besætninger under de paa-gældende Mejerier, skyldes dette i meget høj Grad den tidligere tilsvarende Lovgivning.

Imidlertid kan jeg ikke lade være med at komme med et Par Bemærkninger om Bekæmpelsen af den her omhandlede Sygdom. Det er nemlig ikke alene nødvendigt at bekæmpe Sygdommen paa den Maade, man gør her, men jeg tror ogsaa, man kommer til at bekæmpe Smittefare. Der er forekommet Tilfælde, hvor Tuberkulose-smitten er overført fra Kvæg til Mennesker

og ogsaa omvendt; ligeledes er det meget almindeligt, at Smitten overføres fra Høns til Kreaturer. Ogsaa paa disse Forhold burde Lovgivningsmagten maaske have Opmærksomheden henvendt; Fremgangsmaaden tør jeg ikke komme ind paa, men at det bliver nødvendigt, saafremt vi helt skal komme Smittefare til Livs, synes ganske naturligt. Jeg er klar over, at Opgaven er vanskelig, men før eller senere bliver det uden Tvivl nødvendigt at tage denne Opgave op.

Ligesom tidligere ærede Ordførere er jeg tilfreds med Bestemmelsen i Lovforslagets § 2, Stk. 2, om en rationel Bekæmpelse af smitsom Kalvekastning. Denne Pest bringer Landbruget meget store Tab, og det vil derfor være et Gode, saafremt der kan findes Midler imod den.

Ogsaa Bestemmelsen i § 2, 3die Stykke, om at anvende et Beløb til Tilskud til Indkøb af tuberkulosefri Kreaturer til Besætninger paa Landbrug, der oprettes i Hensigt til Jordlovgivningen, kan jeg tiltræde. Jeg kan her tilføje, at jeg selvfølgelig ikke har noget imod, at man eventuelt forhøjer det Beløb, der her er Tale om, 200 000 Kr., til 250 000 Kr.; det er et Spørgsmaal, som vi kan forhandle om i det Udvalg, der er bebudet.

I øvrigt kan jeg tilsige mit Partis Støtte til Lovens Gennemførelse og ogsaa til Lovens hurtige Gennemførelse.

Valdemar Thomsen: Angaaende det foreliggende Forslag maa jeg — for øvrigt i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Einar Simonsen — sige, at den foreslaede Navneforandring absolut ikke tiltaler mig, og jeg forstaar heller ikke, hvad Hensigten er, al den Stund Formaalet med Loven vedblivende er det samme, altsaa ogsaa at fremme Afsætningen af Kvæg og Oksekød. Naturligvis er der Grund til at paa-skønne de Bestræbelser, der udfoldes for at rense Besætningerne for Tuberkulose, og det er altsaa det ene Formaal, denne Lov har.

Den højtærede Landbrugsminister burde i Stedet for at spekulere over nye Navne hellere have bestræbt sig for at ændre Administrationen af Loven. Fra vor Side har vi tidligere fremsat Ønske om, at det blev Landbrugets egne Kreatursalgsforeninger, der i det væsentlige kom til at administrere Ordningen; efter den Tale, som det ærede Medlem Hr. Fibiger nu holdt, forstaar jeg ogsaa, at man nu fra konservativ Side vil støtte denne Tanke. Nu maa jeg indrømme, at der paa dette Omraade er gjort